

Нетребва да ся испуща изъ видъ, щото въ тоя случай ние да не настояваме въ преподавание-то на дете-то правила-та на чъртение-то, а да показваме само на необходимите важнѣности за образование-то на ръка-та и очи-мерение-то. Дете-то трябва да са приучва да пише свободно прави, криви линии, кръгове, и да ги разделя на определени части; испърво то може да чъртае на голема-та черна дъска, после на малка-та табла (плака), и най-после на книга. Тия упражненія, като са произведжтъ по-рано отъ това време, когато око-то и ръка-та на дете-то не сж още привикнали на лоши навици, щжтъ да даджтъ забележителни резултати, които иматъ неоценима важность за бждушность-та му. Сжщи-те занятия служжтъ като основание за много-то отрасли на искуството и промишленность-та, и щжтъ да се покажжтъ твжрде сгодни въ много случаи. Художникъ ли стане человекъ, или простъ занаячия (artisan), инженеръ или полководецъ, той всякога ще намери въ самага себе доволно средства, които сж съ нищо незаминяеми. «Има и такива промисли, които сж лишени отъ умение-то да чъртаятъ; други — съвършено да прекаржтъ безъ това искуство; а трети пжкъ, които всякога иматъ нужда отъ помощь-та му.» *)

III.

Като са тури вече веднжждъ дете-то въ правилния пжтъ и като усвои право искуството на чъртението, то нататжкъ вече развити-

*) b' Henriet, revue des deux Mondes, 1868.